

ABONAMENTE:

P. un an 10 Leu
entră preoți și învățători . . . 8 "

Anunțuri și Reclame după învoială.

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

Apare la 1 și la 15 ale fiecărui lună

DIRECTOR SI PROPRIETAR

CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dobrogeană 17

ADMINISTRAȚIA DOMENIILOR STATULUI DIN DOBROGEA

Dacă n'o mai fi încurătură ne desființează! — a spus ultimul d. administrator al domeniilor statului din Dobrogea, într'o con vorbire avută cu niște persoane, pe care le-am numit cu altă ocazie.

Nimic alta nu ne-ar fi putut reda mai succint și mai exact starea de lucruri și spiritul ce domină la această instituție, ea sincera declarăriune făcută de către d. Păuceșeu, sub imperiul unei naivități adorabile!

Inființată spre a aduce liniște și a pune regulă, acolo unde dela început a domnit bunul plac și desordinea, Administrația domeniilor Statului din Dobrogea a încurcat proprietatea rurală din această parte a țării — și așa destul de neregulată și subredă — în așa fel, în cît astăzi nu mai rămîne — după spusele unor persoane, care fac parte chiar din această instituție — de cît să se dea foc întregel clădiri, eu tot ce se găsește acolo! Numaș astfel vor scăpa de răspundere o sumă de vinovați, victime mai mult ale stării nenorocite lucruri, ce a domnit acolo, de cît ale proprietelor lor pornirile, și numai așa se va putea face un nou început trainic și sănătos în chestiunea aceasta, a cărei însemnatate n'ar putea-o tăgădui nimănui.

N'am voi să stabilim răspunderile. S'a creat de la început în jurul acestor administrații o atmosferă vicioasă, așa că și atunci cînd unele energii și conștiințe curate ar fi incercat să dea o nouă îndrumare, se isbeau, ca de o fatalitate, de zidul chinezesc, cu care se împrejmuiseră trăndavia și necinstea, care se instalaseră acolo.

Făță de aceia pe care nevoiele i-așdus pe la Administrație de care e vorba, nu avem nevoie să sprijinim pe dovezi afirmațiunile noastre; pentru că și lumea din afară însă, să-și facă o idee de nenorocita stare de lucruri de acolo, vom elita un eaz caracteristic.

Un locuitor D. D., din comuna Pazarlia, este depoședat de pămîntul lui, pentru cuvîntul că n'ar fi achitat ratele de rescumpărare, conform art. 45

din legea pentru instrăinarea bunurilor Statului din 1889. La 21 Aprilie 1904 — adică acum trei ani — proprietarul în chestiune, cu reclamația înregistrată la No. 5929, revendică acel pămînt, arătind că nedrept a fost depoședat, pentru neplata ratelor, și intră sprijinirea cererel sale anexeză certificatul No. 73, din 11 Februarie 1902, al perceptorului respectiv, cu următorul coprins:

Conform cererii ce ni s'a făcut de către D. D. locuitor în comuna Pazarlia, plasa Constanța, prin suplica înregistrată la No. 73, subsemnatul, perceptor fiscal al circ. 3-a Caramurărat, atest că, observînd rolul pămîntului vîndut al comunei Pazarlia, se constată că loturile No. 63 și 64, înserise în rol pe numele de D. D. și D. D. sunt depoședate în 1892 și că aceste loturi sunt plătite la stat pînă la ziua de deposare.

La rugămintea reclamantului și față cu absolută dreptate a cauzei lui am crezut nimerit să intervenim personal spre a-i se reda locul.

Ei bine, în acest interval de trei ani, poate ne-am dus pe la Administrație domenală de cel puțin o sută de ori, fără ca să putem fi satisfăcuți, trimiș fiind veșnic dela Ana la Caiafa. Si de ce? — întreba-văți, poate. Fiind că nu l'am lăsat pe acest nenorocit individ, să treacă odată singur pe la onorabilitate de acolo, și să cadă astfel la pace.

Va conveni toată lumea, credem, că acesta e un scandal fără de pereche — și trebuie să se știe, că e unul dintr-o mare grămadă.

Să nu se creadă însă că, cel puțin cît privește proprietatea Statului, se desfășoară o activitate mai rodnică din partea personalului acestei instituții.

Fără a mai aminti de cazul recent pendinte înaintea Tribunalului local, al unuî fost șef de ocol, care exploata latifundii de sute de hectare, pe cînd în scripte nu se încărea nicău a zecea parte din acele terenuri, să ne oprim la constatări făcute chiar în acte oficiale.

Iată în adevăr ce spune Ministerul Domeniilor într'o adresă cu No. 1514, către Prefectura județului Tulcea:

«Neurmindu-se nicăi odată și nefiind făcută recapitularea hectarelor cu a-

devărat parcele ca vete de stat, îslazuri, teren de plantații comunale, terenuri recunoscute locuitorilor, precum și a terenurilor vîndute de stat în loturi mari sau mici, nu se poate ști astăzi ce teren mai are Statul în proprietatea sa, nicăi în județul Tulcea nici în județul Constanța».

E timpul, socotim, să se pună capăt unei asemenea intolerabile stări de lucruri. Si dacă, după cum am arătat în numărul trecut, nu găsim cuvinte destule de laudă pentru spiritul de legalitate și ordine, ce există în populație locală, pe capul căreia se sparge toată această destrăbâlare și care plătește de 30 de ani oalele sparte de alții, fără să ericească — apoi nu găsim nici destule cuvinte, ca să încriminăm acest trecut rușinos, care nu poate face cinsti nici acelora care l-au trăit, și nici acelora care îl suportă și astăzi.

Să se convingă odată cel dela centru că, funcționează de administrator al domeniilor statului din Dobrogea nu e un post nici de experiență și nici de căpătuială. Să ni-se trimeată măcar de data această, la vacanța provocată prin demisiunea d-lui Păuceșeu, un om întreg, priceput și hotărît, și care să se devoteze cu toată inima acestei chestiuni, care — după cum spunea d. Vlădescu-Olt, fost titular al instituției ce ne preocupă, într'o broșură care tratează proprietatea rurală din această provincie — constituie temelia oricărui stat modern.

Const. N. Sarry

Propaganda papistașă în Dobrogea

Nu suntem cei dintii, cari semnalăm pericolul propagandei catolice la noi în fară. Încă din 1879, cînd, cu ocazia transformării titlului episcopal în partibus infidelium de Nicopolia, în acela de Episcop latin de București, organul de căpetenie al lumii papiste din Franța publica un articol în care arăta că: „Călugării pasioniști din Roma fură însarcinați de a evangheliza România” — încă de atunci, zicem, lumea cugetătoare din fară s-a arătat alarmată și de obrăznicia și de primejdia acestei propagande, iar fericitul întru pomenire Episcopul Melchisedec al Romanului sesiză Sf. Sinod și Academia Română, cu o însemnată luerare asupra uneltilor și propagandei papale.

Minciuna și calomnia au fost armele, cu

care s'aș luptat totdeauna acesti **pseudopostoli** ai aceluia, care s-a jertfit pe cruce pentru cuvîntul **adevărului vecinie**. In contra minciunei și a calomniei, ca instrument de propagandă, ar fi eu greu celei mai cumpănite și mai agere societăți a-și apăra azezămîntul: de aceea, nu e de mirare de ce misionarii papiști au făcut și continuă a-și face jocul aci în fară. Apărătorii „principiilor frumoase ale bisericei ortodoxe române, care sunt adevăratale principiile de libertate și independență“ nu odată au avut de ridicat mânușa aruncată de misionarii catolici; eronicii noștri nu odată au avut de înregistrat asemenea conflicte; nu odată Episcopii catolici au avut să bate în retragere. Sferele noastre ocirnuitoare, însă, au ezitat totdeauna să lase o poziție hotărtoare în potriva misionarilor papistași din fară; dintr-un scrupul exagerat față de Coroană, ce din norocire s-a dovedit, mai în urmă, cu totul nejustificat.

Nu pentru ca să „desgropă morții“, ridicăm astăzi această chestiune; ci pentru că primejdia acestei propagande începe să seminală în provincia noastră sub o nouă față.

Se știe, că aci, în Dobrogea, există colonii compacte de Germani așezăți prin diferite sate și cări au bisericile și școlile lor confesionale.

Principiul instrucțiunelui primare confesional este de o foarte mare importanță mai cu seamă pentru popoarele mici și slabe, la căror dezvoltare națională trainică contribue ca o pîrghie puternică.

De acest adevăr n'a voit său n'a putut să se seamă legiuitorul nostru din 1864, care în prima aducere la îndeplinire a unor mărete acte de stat, să-lăsat cu totul să fie dus de spiritul marei revoluții franceze, în reformele politicosociale, cu care a înzestrat poporul român.

De atunci laicizarea instrucției publice la noi, s'a privit ca un cîștig social al reacălu; iar creșterea morală religioasă a poporului nostru a fost lăsată în părăsire multă vreme și n'a fost luată într'o mai semnificativă băgare de seamă, dc că de legiuitorii din vremea din urmă.

Sub acest raport dar, sistemul instrucțiunelui noastră publică are o incontestabilă slăbiciune față de școalele confesionale eterozoane din fară.

Dacă înțelegem a respecta desăvîrșita libertate a exercițiului cultelor și chiar și învățămîntului confesional, cind se mărginește la îngrijirea spirituală a respectivilor credincioși, credem că este inadmisibil, fără a înjosi demnitatea noastră națională, să se mai tolereze scandalurile contesaie în potriva bisericei și școalei noastre naționale...

Am pomenit mai sus de coloniile germane din Dobrogea. Să nu se facă însă o confuzie: Germanul e un eminent element de ordine și progres și nu contra lor avem de ridicat vre-o învinuire; ceea ce ne preocupa este subversiva propagandă papistașă, care tinde să facă ca aceste minunate elemente să trăiască într'o continuă neînțelegere cu conlocutorii lor din sate. Si locmai aci constă caracteristica acestei propagande criminale în Dobrogea: Pe cind dincolo în fară – unde unele dame din societatea noastră cu pretenții autoeratic, dar a căror nobilă e de foarte proaspătă obîrșie, sunt muncile de moda apusana, de a-și avea abatele lor, – misionarii catolici caută și răușesc a-și atrage proseliști; dincaace, într'o provincie, la început mai mult străină – unde fărăni români, din cauza împrejurărilor, au sătuit să pătrundă și să preuiască mai mult „legăea strămoșească“ – propaganda papistașă, răzind ori-ce teren percut, a renunțat la acțiunea ofensivă, călind în schimb să-și păstreze cel puțin pe credincioșii ei.

Să că nu le-a lipsit din intenție, măcar la început, de a întreprinde și prin această

parte a sării o propagandă activă, se poate observa din faptul, de pildă la Caramură, unde biserică catolică își are altarul spre răsărit – contrar prescripțiunilor și – pentru că astfel să fi putut atrage și amânat ochii ortodocșilor, cari și-au construit mult mai tîrziu un locaș de biserică.

Dar, fiind că am pomenit de Caramură, să ne oprim la această localitate, unde conlocuiesc atât Români, cât și Germani, în număr considerabil.

Aci, în Dobrogea, în acest amalgam de elemente heterogene și eterozoane, nu se poate concepe, sub nici un rapot, mers înainte, să ră o armonică conlucrare și conviețuire a tuturor elementelor.

Ei bine, la Caramură, din cauza criminalității înriuririi a propagandei papistașe, relațiunile dintre Români și Germani au ajuns în așa grad de încordare, în cînd nu o conlucrare dar chiar o conviețuire a început a se face imposibilă.

Copiii Nemților sunt opriși, sub afurisenie, ca să nu treacă pe lîngă școala și biserică românească. Nicăi măcar la sărbători naționale preotul, care le e și învățător, nu le permite să aziste la ceremoniul, sub cui vînt că biserică catolică e Catedrală, – așa cel puțin pretinde Episcopul lor, care își face cu o regularitate matematică vizitele sale canonice.

Numele Palatului e totdeauna amestecat în ademenirile și amenințările lor: La Tuzla, eșind învățătorul român într-o întîmpinare Episcopului, acesta, în răspunsul său, a lăsat să se înțeleagă că „se va ști“ la Curte de această recepție.

Ura dintre proselișii Seannulu papal și cei l-alți drept credincioși e reșnic atâtă prin broșuri și mai ales predici – și ea prinde și se resimte. La Caramură, la banca populară înființată acolo, cu toate că s-a dat două locuri în comitet, la trei Germani înscrise, totuși nu s-a putut reușii ca să se convingă și cei l-alți pentru a colabora la această folositoare instituție.

Ne oprim pentru astăzi aci, rămînind să dezvăluim în numărul viitor a doua față a chestiunii.

CE-SAR

Din „Tristele“ lui Ovidiu

(Traducere de G. Frunză și I. Soriciu)

I.

Eu nu te-opresc, și-n Roma vei merge fără mine,
Dar val, scrisoare scumpă, cum nu poate să meargă
Și cel care te-a scris!... Tu nu lăsa podoabe
Și du-te 'n haina tristă ce ti-o va da surghiunul:
Imbracă 'nfățișarea nemingieris mele.
Să nu te-acoperi dragă, cu roșu suc de afin –
Căci nu trezește mită hlamida-i de purpură –
Tu foile-ți pălite nu le stropi cu cedru.
Și titlu 'ngust din față să nu-l însemni cu singe.
Să nu albească coarne pe fruntea ta cu slove:
Podoabele acestea nu-s pentru cărți ieșite
Din mîni nefericite;
Ci tu rămil icoana neîndurăril sorjii.
Coperta nu-ți lucească sub poleirea pietrei –,
Rămil așa în jeale.. cu pletele zburării.
De porți atîtea pete, obrazul nu-ți roșească :
Vedeava orișicare că-s lacrime uscate.
Așa, solie dulce, te du acum : salută,
Cu-a-mele triste vorbe acele locuri scumpe :
Eșu nu pot să le pipăl decât numai prin lîne.
Iar, dacă din multime se va gîndi vre-unul
La mine, și te întrebă de taina vieței mele.
Trăesc, să-l spul, dar mort e isvoru-mî de lumină.
Să, de mal număr zile, de-un zeu sătuit să-ți dău.
Să, dacă vre-un altul te va 'ntreba mai multe,
Deschide-te tacută, cuprinsul să-ți citească :
Nu te uita vorbindu-î de lucruri neînțelepte.
Pe dată cititorul e luminat de tine,
Păcatele-mî se plimbă atunci din gură 'n gură,
Să murmurul multimii m'o prigoni ca dușman,
Ca dușman tuturor. Să-oriști a'lor cuvinte
Te-or supără, ie seama și 'n veci să nu mă aperi:

Mal rău s'aginge focul sub calda-ji apărare.
Dar, dacă li vre-unul să-l doară suferință-mi.
Să ochii uzi să-l poarte pe cîntecile-mi triste,
În blînda lui tăcere – căci soarta-l poate vine –
De șo raga ca Cezar de mine săibă milă.
Să-mi upereze chinul, – oricine ar fi acela,
Să eșu vîlă cere 'n rugă-mi să nu-l doboare vina
Că vrut să alibă zel de mine îndorare.
O, dacă fugaciunea i s-ar vedea împlinită,
Să-a Cezarul ură 'n ar stingă

Să o, dacă să mor ar face cerul.

La pragul casei mele ...
Dar tu te duci acumă, gîndind l'a-mele statul,
Să, totuși, blîndă carte, o să-ți auzi cusururi.
Mal jos decât talentu-mi te-o ține gura lumii.
Dar cel ce-ji dă osindă, să judece dator e
Să opera și vremea: aceia și-scăparea.
Cîntarea-și prinde zborul din colț, seain de suflet –
Dar norii de suferință se lasă peste viața-mi.
Izvorul poezii e pacea fără grija –
Dar mie-mi sănătatea și Mare, vînt, furtună.
Iar teama căt de mică incremenete cîntul –
Edu totuși sănătatea ce-asuprami o sabie ce-ai înțină
Să stă pierdut iar cel drept
În blînda lui uimire de ce-am putut ei face,
Mă va ceti cu milă.
Dar adă-l pe poetul Meoniel și pun-l
În focul Astor vremuri: îl va seca cuvîntul,
Să, iarăși, dragă carte, să mergi, aduți amante.
Nu-ți pese ce va zice de tine gura lumii,
Nici că l-a ta celire nu te-a găsit pe placu-l.
Iar soarta de pe acuma nu-mi mai zimbește mie,
Să mai aștept din parte-ji la laude, triumfuri.
Prin vremuri fericite mă turburase gîndul
De glorie,

Să dorul de ea mă 'nferbintase
Dar azi abia mă 'nduplec să nu blestem și cîntul
Să-avutul neprieinic: el mi-a gătit surghiunul.
Tu poți, tu dute însă, și vezi în locu-mi Roma, –
De ce nu vreți să fiu eu în locu cărții mele.
O, zel?... Să tu intra-vă în Roma noastră mare
Din pribegia-ți lungă ; pe dată în multime
Se va vorbi de tine ; dar nu-ți ascunde față.
Să ii-amăgești credința, tu numele nu-ți schimbă,
Tiptil intră ca hoții, să nu prindă de veste
Atale vechi surate : și-or face negru trajul.
Căci nu mai sănătatea dragă cum erau odată
Dar, de vă fi vre-unul să strige 'n gura mare
Că ești a mea și-n ciudă te va zvîrli 'n unghere
Să te-o lăsa puștie –

Tu spune-l blind : „amice, cetește-mi bine titul!
Să vezi că nu-s Poruța iubirei, cum crezut-ai ;
Ea și-a pierdut răspălată“

Să-acum ce mai vrei, dragă, te 'ndeamnă oare dorul,
Să ureți și Palatinul, ca să te vadă Cezar ?
Măcar de-ar vrea stăpînul acelor locuri sănătate
Să-mi fie cu 'ndurare !
Să știu că sănătatea blîndă zei din locurile-acelea.
Dar mă infioră teama :
Din înăltîme-acea mă fulgerat peirea.
E liber porumbelul cel singerat de uliță,
Dar tot îl însărcină un făt de aripă,
Cu greu de-acum departe de stau va mai paște
Olța ce-a rănit-o un dinte de lup lacom.
De-ar invia Phaeton, nu s'ar mai duce'n ceruri
Să s'ar feri de caii ce atîta li iubise...
Astfel mi-e groază mie de fulgerul lui Ioic,
Căci l-am simțit odată :
Iar tunetul cind gîme, parcă-mi vorbește mie...
Căci a scăpat de colțul vestit al Caferi.
N'au mai întins vîntreaua pe apa Eubei:
Așa și slaba-mi luntre înconjură vîntoarea.
Ce i-a gătit furtuna.

Să-acum, carte dragă, învață a fi smerită.
Să nu te 'nșele visul călătorește
De-aleșil din multime : și Icarus voise
Cu-aripele-î de ceară să cucerească slava...
De vel porni acuma în zgromote de visle
Oră legănări de vînturi, – o știe numai cerul.
Ajuns'acolo întră: vel fi bine-venită,
Cind s'o găsi vre-unul să-ți lecusească teama.
Să te strecoare 'n lume. O de-al ajunge-acolo
Mal cu noroc ca mine de stea călduzită,
Să-mi luminezi viața ...
Cind tu mi-ai săpat rana, tot tu să-mi dai și leacul.
Dar cine știe dacă a'tale gînduri bune
Nu mi'ar aprinde chinul :
Minia atipită va trăsări de-odată
Să-a-mele suferințe cu tine au să crească.

* I. Heliade Rădulescu.

Ah, prea m'apăsă teama, nădejdea-mi este mută...
Cu 'ncetul vel ajunge l'altarul casel noastre,
Strân 'asteptă'colo lădiță mea rotundă;
Tu pipăle: într'insa vedea-vel așezate
A'tale surioare, ca tine flurite
În roditorea-mi veghe. Si toate-aù să se 'nnalze,
Spre tine-or scoate față să le cunoști din nume;
Dar trei din ele numai vor sta înghemuite,
Si 'n umbra din unghere își vor ascunde chipul
Acasă în drumătorii iubiril invățate
De fiecare 'n lume...
Sa te ferești de ele.
Si, dacă sunți în tine putere și 'ndrâsneală,
Tu spune-li că-s niste Edipor și Telengor,
În rânduri grămadite stă cărțile 'mplinile
Cu formele schimbării:
Stăt cîntecă scăpate de negru gind al morții.
Tu spune-li să 'nște la a schimbării saibă
Povestea sortil mele, schimbare neașteptată:
Ce dulce mi-era viață, ce jealnică-l acuma...
As vrea să-ți spun mai multe, dar teamă mi-lă intîrzi.
Căci de-al purta cu tine întreg amorul negru
Ce-mi împinzește viață,
Tăză li prea greu, și 'n Roma tu n'ál putea ajunge.
Dar calca este lungă, grăbește, scumpă carte —
Maestrel său rămîne pe-un tărîm străin, departe...

RETEVEIE

Un portret al M. Sale.

La ocazia sfîntirei bisericii dela Murfatlar, avoslavnicit și invitații, cari au luat parte la acea solemnitate, au putut vedea între altele și pe aceea a M. Sale Regelui, care avea o mină foarte speriată.

Unul an căutat să critice inspirația pictorului, pe cind eù o găsește foarte originală: "acei bisericii sunt monumente, care rămîn să vorbească veacurilor de apoi — și biserica dela Murfatlar, prin construcția ei, este să formeze cîndva obiectul observaților multor istoriografi — apoi figura M. Sale nu se putea reda reprezentind mai exact starea Lui sufletească de astăzi și prin ea și starea întregiei români, cînd țara a fost în plină răscoaia, de cînă inchiupindu-ni-l plin de paimă și îngrijorare.

In jurul „capacitatei” unui Președinte

D. Căpitan G. Ionescu, acel care a luat inițiativa construirii bisericii de la Murfatlar, a trebuit să cedeze președinția comitetului, la scurt timp după inceperea lucrărilor, lui Nicolache Andrei, care le-a și dus la sfîrșit.

Unele intrigî nu s-au țesut și cite versiuni s-au rezulat în jurul acestei demisuni. Între un fin observator ai oamenilor și al cururilor, însă, actul de sacrificiu de sine al căpitan, apare cum nu se mai poate în natură și mai simplu: D. Nicolache Andrei fiind omul cel mai „cu greutate” din comunitate, era indicat ca să i se rezerve această funcție!

Ouale D-lui Koiciu

Cot cu ocazia banchetului dela Murfatlar, între alii oratori, a luat cuvîntul și d. Nicolai Koiciu, care, ținînd să constate imensă progresă realizată zi cu zi în Dobrogea și tot să sărbătească sub ochii d-sale, ca unul dintre deliciile „descălecătoare” să găsește prin ușoară parte a locuitor, la un moment dat a stat să redesc un tablou și stării mizerabile din trecut.

„Pe un timp — a spus d-ea — cînd noi, români de azi, nu nu găseam de mină și săram nevoie să umblăm cu ouăle în urmă și să sub puternice impresiune a șocurilor șocurilor urătoare, fostul primar al Consiliului a simțit o clipă în înzumanat chiar multă, care, desfășură înine, nu fi umplut pe nicio amintirea și să luagă mină în urmării puternicilor, ca să se convingă de

Era natural, ca d. Koiciu să nu mai găsească astăzi nimic acolo! S'aù dos acolo vremuri de lipsuri și de sălbăticie...“

SOLEMNITATEA DE LA MURFATLAR

Duminică, 15 iunie, a avut loc sfîntirea bisericii dela Murfatlar, a cărei construcție începută la 1903 a fost terminată în timpul din urmă.

Numai acel, cari n'aù avut ocaziunaa de a vizita Murfatlarul, n'aù putut admira acest monumental locaș și nu și-a putut da seama de cîte greutăți au avut să se lovească și de cîte sacrificii au dat dovedă toți acel, cari au contribuit la desăvîrșirea acestel opere mărețe.

După oficierea serviciului divin de către P. S. Sa Dr. Pimen, Episcop al Dunărel de jos, s'a semnat de către notabilitățile prezente actul comemorativ, al cărui coprins il dăm mai jos:

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh, Trăimea: cea de o ființă și nedespărțită.

Ridicatu-sa din temelie acest sfînt locaș în comuna Murfatlar plasa și județul Constanța în ziua de 30 Aprilie 1903 prin creștineasca dârnicie a obștei locuitorilor sub conducerea unul comitet compus din d. Căpitan G. Ionescu Președinte de onoare, d. Nicolae J. Andrei președinte activ, d. Nicolae D. Iordan easier, d. Pericle H. Macri secretar, și d. Th. Niculescu, D-tru Boia, I. Sasu, Bucur Lapea, Iordache Chisoceanu, Ioniță Niculescu, Niță Petcu, Ioan Cocoveanu, Nicolai Stâncă, Ioan N. Manolescu, Teodor Niculescu, Ilie Rusalis, Dumitru Iordan, Nicolae I. Baciu și prin pi-oasele hărăziri bănești din partea Primăriei Com. Murfatlar, a Prefecturei Județului Constanța, a onor administrației Casel Blsericel de pe lingă Ministerul Cultelor, cum și prin însemnările ofrande ale d-lor T. Minculescu, proprietarul moșiei Murfatlar; Căpitan G. Ionescu, Mircea Solacolu Traian, N. I. Andrei, I. N. Manolescu, Niculai Manolescu, I. Drăgan, N. D. Iordan, M. Chircorian, M. Stamatopol, Ilie Sava și ale altor creștini bine voitori pentru buna podoaabă și înfrumusețare a Casei Domnului, și desăvîrșindu-se clădirea acestui sfînt locaș s'a sfîntit intru cinstea Nașterei P. S. Născătoarei de Dumnezeu și a Sf. M. M. Gheorghe, astăzi 15 Aprilie, Dumineca Floriilor, în anii de la Hristos 1907, al 41-lea an de domnie glorioasă a M. Regele Carol I-iu și în al 29-lea de la veșnica realipire a Dobrogei la patria mamă de către P. S. D. D. Dr. Pimen Georgescu Episcop al Eparhiei Dunărej de jos, asistat de către P. C. Econom Ion Georgescu protooreul județului Constanța și de personalul clerical al Catedralei din Galatz, față fiind mare mulțime de credincioși din localitate și imprejurimi.

Fiind Președinte al Consiliul de Miniștri d. Dimitrie A. Sturdza, Ministrul Cultelor și Instrucționile publice d. Spiru Haret, Prefect al Județului Constanța d. Scarlat Vîrnău, Subprefect al plăsei d. Georghe Boldur Lătescu, Primar al Comunei d. Ștefan Georgescu Sergent, iar paroh al acestui sfînt locaș, preotul Ion D. Ciocan.

Drept care întru veșnica pomenire a zidirei și sfîntirea acestuia sfînt locaș, s'a întocmit acest document în patru exemplare din care unul s'a pus aci în piciorul sfîntel Mese, cîte unul se va păstra în arhiva Bisericii și în arhiva Primăriei iar al 4-lea a rămas în păstrarea d-lui Președinte activ al comitetului N. I. Andrei.

A urmat un banchet bogat dat în onoarea invitaților.

Primul toast e ridicat de către P. S. Sa Episcop, care bea mai întîi în sănătatea M. Sale Regelui; continuînd, înaltul prelat se oprește la sfîntul caru an înconjurat Tronul și bea în special în sănătatea batrinului bărbat de stat, astăzi președinte al Consiliului, d. Dimitrie A. Sturdza; în sfîrșit, P. S. Sa amintind că, locașul a cărui sfîntire se prăznuiește, se datorește inițiativel și stăruinței actualului și fostului prefect, d. Sc. Vîrnău, ridică al treilea pahar în sănătatea acestuia.

Răspunde d. Vîrnău care, după ce mulțumește P. S. Sale pentru cuvîntele molite, asigură că

solemnitatea de astăzi va fi începîtu unu nou serîl, întreruptă de cît-va timp încoace, și bea în sănătatea P. S. Sale Episcop al Dunărel de jos.

După aceasta d. Prefect amintește că, dacă această lucrare a fost dusă la bun sfîrșit, apoi aceasta se datorește acelora, cari au dat, sub toate formele, concursul lor la această operă și tot odată amintă că d. Ministrul al Cultelor, ca o mulțumire pentru munca depusă, a decernat „Răsplata Munclor” d-lor Căpitan Oh. Ionescu, sub președinția căruia a început construirea bisericii și N. I. Andrei, președintele care a dus la bun sfîrșit această lucrare.

Al treilea toast e ridicat de d. Ion Roman în sănătatea tuturor acelora cari au contribuit la desăvîrșirea acestei opere.

D. Vîrnău ridică un al doilea toast în sănătatea armatei romîne și în special a d-lui General Angelescu care se află de față.

La aceasta răspunde d. General mulțumind.

In sfîrșit ia cuvîntul d. M. Koiciu care, după ce constată enorma deosebire în bine, ce există în Dobrogea, cum era atunci cînd a cunoscut-o d-sa în 1878 și cum e astăzi, recunoaște că aceasta se datorește oamenilor de bine cari au contribuit la aceasta și relevind în special activitatea d-lui Sc. Vîrnău, căruia aduce laude și mulțumiri publice, recunoscind că motive de ordin străin îl facuseră pînă acum să fie în termeni reîn cu actualul prefect. Bea în sănătatea d-lui Vîrnău, la care d-sa mulțumește, asigurînd că primește, fără rezervă concursul tuturor, fără deosebire. Mai vorbește d. Georgescu sergeant, primarul comunie.

Seria toasturilor a încheiat-o P. S. Sa.

EPIGRAMA

Unu fost astă.
Că-i trău crescute, cu toți pretindești
De cîn nu-e uaderărat,
Cind a crescut așa de bine.
Atât în lung cîn și în lat!

LEAN

O CIRCULARĂ A MINISTERULUI DE JUSTIȚIE

Ministerul de justiție a trimis următoarea circulară adresată d-lor primi-președinți și președinți de tribunale:

Avem cunoștință că, dacă în nici-un tribunal nu se respectă art. 6 din regulamentul de serviciu interior al tribunalelor după care magistratii tribunalelor sunt obligați să fie prezenti înainte de orele 11, în schimb în multe tribunale magistrații aplică cu multă rigoare art. 19 din același reg. după care primarea actelor de notariat nu se poate face, în tribunalele cu o secție specială de notariat, deci pînă la orele 3 p. m. iar la celelalte trib. deci la 2 ore p. m.

Această rigoare, în foarte multe cazuri, și mai ales pentru locuitorii secveni, esse că nu poate de rezatorie și de pagubă însoțită. Cei, deseori se întimplă că, din cauza dezafacerii ce se suferă la administrăriile finanțare pînă ce să perceapă taxele legale pentru actele ce au să se autentifice, se trece peste ora regulamentară a tribunalelui și din consecință singura cauză, de și magistratii tribunalelor ar putea prea bine să prenăște securitatea, că interesații nu sunt prenăști de tribunale și deci sălii să revin adună și că nu se potrivește locuitorii săteni însemnarea că nu să mai piardă o și prin oră pe care o formaliză, care cu puțină bunăvoie să ar fi posibilă într-un timp usor.

Bunica crede de primirea actelor și să fie în interesul bunului mierii să susțină, societatea că datorie bine înțelese a magistratului este de a pînă zeauă de nevoie participă.

Vă rugăm deci și să evită să punăți în cadrul Răspundării respectivă a consiliului judecătorești și să nu încredeșteți că aveți ună multă parte într-o aprobarea noastră și mulțumirea celor interesați.

REGRETE ETERNE

Cind cineva se numește Tuiculescu, cind este lucrător pieclar, cind este văduv abia de cîteva luni și cind pune mîna pe parale în ajunul Simbetel morților, știi ce face?

Bine înțeles, mai întîi se cinstește cu camarazil, fiindcă și dacă este văduv, astă nu însemnează că a încetat să fie om.

Apoi, odată datoria aceasta împlinită, se gîndește și la defuncta și aducindu-și aminte că a doua zi este Simbata morților, se jură să celebreze ziua aceasta printre vizită la cimitir.

Toamă așa se gîndi și Tuiculescu.

Din cauza aceasta îl vedem în dimineață Simbetel morților în prăvălia unui negustor de coroane artificiale tocmai se curat și gânește.

— Coroana astă costă cincisprezece lei, ultimul preț, zicea negustorul.

— Cam scumpă, răspunde Tuiculescu, dar nu face nimic... pentru răposata dău și atîta, fiindcă văd că nu pot să o scoată malul estin; ești nu mă uit la parale... Infășoără-mi-o într'o hirtie.

Coroana fu impachetată cu îngrijire și Tuiculescu o luă pe brațe, ca și cum ar fi fost vorba de un coș de piață, și o porni la drum, cu pasul solemn, hotărît să nu se opreasca de cît toamă la cimitir.

Dar socoteala de acasă nu se potrivește cu socoteala din tîrg.

Tuiculescu nu apucase să facă o sută de pași și auzi strigînd cam la spatele lui.

— Hei! psst... camarade...

Tuiculescu se întoarse și... ce-i văzură o chisoril!

In ușa unei circiume, îl făcea semne desparate, cu amindouă miinele, Cărărescu, prietenul lui cel mai de aproape, camarad de atelier.

Cu toate că era de dimineață, camaradul era cu ochii împăinjenăți și cu nasul bătind în culoarea vinului.

— Un' te duci? întrebă el.

— Mă duce la cimitir, răspunse Tuiculescu pe un ton care ar fi făcut cîstea unuia antreprenor de pompe funebre.

— Astă e acuma! strigă Cărărescu scandalizat. Ia făte 'neoa... Făc ești cîstea!...

— Nu vezi că nu pot?... Mă duce la cimitir!...

— Numai un minut; să bem doar un păhăruț...

— Dacă e vorba numă d'un păhăruț, bine răspunse Tuiculescu înduplecăt.

Și intră.

Băură cite o țucă. Prietenul cu coroana însă, ca băiat bine crescut, nu primi să bea numai de la alții și ținu morțis să întoarcă și el cîstea.

După al doilea rînd, Cărărescu voia cu orice preț să vadă și el coroana.

Tuiculescu, atins la coarda simțitoare, scoase coroana din hirtie.

Cărărescu rămase în extaz.

Faină coroană!... n'am ce zice!... faină de tot!... dar ai uitat un lucru!...

— Ce?...

— N'al pus *pamblică*!...

Tuiculescu se sărpină la nas.

— Așa e, zise el, răminind cu gura căscată. Mă duc să cumpăr una cu *scris* pe ea.

— Băete, mai dă un rînd... comandă Cărărescu... Ascultă, camarade, zise el apoi, adresându-se lui Tuiculescu: cumpără *pamblică*, dar ar fi bine să cumperi una cu un *scris* care să meargă la înîmă.. Noroc!...

— Si ești aș vrea tot așa, răspunse Tuiculescu ciocnind... Noroc d'Al mare!...

Aș vrea ceva, așa, mai poetic, cum de pildă: *Soției mele*!

— Sau mai bine *Regrete Eterne*, propuse Cărărescu.

— Nică nu e rea. Dar care din două să alegem?

— Să ne alegem, zise Cărărescu pe un ton grav. Băete, dă-ne un chilo!..

După două ore, bine înțeles cu succes în-

trebuință, pentru a discuta meritele comparative ale inscripției: *Soției mele!* și ale inscripției *Regrete Eterne!* Cărărescu abia se mai ținea pe scaun, iar lui Tuiculescu îl se încurea limba în gură. Coroana, săracă, aştepta, pe bilard, să i se pună inscripția *Ceașornicul sună ora două-spre zece*.

— Trebuie să mă duc la cimitir! smorâi Tuiculescu.

— Bine, dar tu știi că ești țu la tine, răspunse sensibilul Cărărescu. Nu te las să te duel singur. Merg și ești cu tine la cimitir!

— Dar *pamblica*?

Creerul lui Cărărescu fu străbatut atunci de o idee genială.

— Să tragem la sorți: care câștigă!... Ce alegi: popa ori biserică?

— Popa!...

Si Cărărescu se cupă odată în palmă.

— Dacă ieșe popa punem inscripția: *Regrete Eterne!* dacă ieșe biserică punem: *Soției mele!*

Cărărescu mal secupă odată în palmă, scoase din buzunar un ban de zece și l aruncă în sus.

Sorțul decretă că pe coroană să se pună inscripția *Regrete eterne!*

Amindoi eșiră atunci din circumă impletindu-se, cu coroana pusă pe un băt ținindu-l fie-care de cîte un capăt.

Cum mergeau pe două cărări, coroana se legăna între ei ca bătută de vînt.

Hotărîseră ca să cumpere *pamblica* cu *Regrete Eterne!* de la un magazin de florarie pe care il vor întîlni în drum.

Dar încă odată, socoteala de acasă nu se potrivește cu socoteala din tîrg.

De vină însă este Bucureștiul, acest mare București, care are mai multe circumă de cîte magazine de flori și de panglici cu *Regrete Eterne!*

Din cauza aceasta, Cărărescu și Tuiculescu fură apucăți noaptea tot pe drum și cu coroana tot legânindu-se între ei.

Atunci ei se văzuseră într'o situație oribilă.

Cimitirul la ora aceea era închis.

Tuiculescu avea o sete teribilă și Cărărescu, tot așa.

Dar, ceeace era mai teribil, era că și unul și altul rămăseseră fără nici un ban în buzunar.

In momentul acela se aprinse lămpile de la vitrina unei prăvăliri din față lor.

— Ia te uită!... zise Cărărescu cu vocea înecată de emoție.

— Noroc să dea D-zeu!... răspunse Tuiculescu.

Pe giamul prăvăliei seria:

Muntele de pietate.

Cel doi complicit aruncără în același moment o privire semnificativă la coroană.

— Si *Regretele Eterne!* fură amanetată pe 3 lei și 50 bani!...

Săptămîna Mare la Erusalim

In apropierea sărbătorilor Paștelui, Erusalimul își schimbă și caracterul și aspectul. Schismatici și ortodocși, catolici și protestanți, Copii și Abisinieni, toate confesiunile toate sectele, toate naționalitățile, din toate colțurile lumii, își dau aici întîlnire.

Astfel micul drum de fer pălstinian, ce și aruncă tumul său negru în valea Terebinților și fluieră sub nasul vechiului turn al lui Tancred, aduce zilnic o mulțime pestriță de pelerini și de turisti pe cimpile Betleemului. Alte cohorte, desprețuind acest mijloc de locomoțivă prea modern, după ce debarcă la Beirut o pornesc călări pe cai, măgară sau cămile, prin Galileia îngrozită și trista Samaria.

Altii însă, mai săraci și mai drepti, tărani ruși, popi bulgari, văduve românce, — cu cîte un samovar și o icoană în spate, cu ulciorul în-

mînă — și apostolește, de la Iisus pînă la Ecce salim, strigăți de obosale și în extaz că în genunchi la vedere a zidurilor sfinte.

Cite odată se vede sociind și cite o caravansă extraordinară:

Un șir de cămile acoperite cu ștofă de culori vii, conduse de regimogi și escortate de femei brune, cari cintă că le ține gura un strident Kirie Eleison. În urmă măgară încăreată cu smirni, tâmie și alte mirodeni, închid cortegiu. În tot drumul se răspindește un ușor fum parfumat din căjuile purtate de femeile caravanei. Această și pelerinajul unel prințese etiopene, care vine din țara aromelor, ca să aducă daruri la Sfîntul Mormânt și ca să imploare vre-o bucurie miraculoasă.

De multe ori numărul pelerinilor se ridică pînă la 10 - 15000.

Atunci hoteluri, hanuri, caravanseraiuri, sunt invadate, gem de lume! Nenorocirea aceluia care nu și-a reținut din vreme o cameră său un pat. Erusalimul nepuțind adăposti între zidurile sale această masă enormă de credincioși, o revărsă afară. Aci imediat se construiesc barăci, se ridică corturi. Fie care se instalează cum poate. Își agăță bagajul de un măslin. Își întinde o covitură pe jos, unde poate, prin ruini, stine, vilă, etc.

Cum să apropriat Dumineca Florilor, atenția pelerinilor mal conținăste. Toți acei carori vor să asiste la săptămîna patimilor în Erusalim, sunt acolo: o singură caravansă nu și-a lăsat încă aparițunea: Caravana palmierilor.

Ea sosește Simbata din ajunul Florilor venind din oazele Erusalimului și de pe țărurile fertile ale Iordanului.

Văzind acest lung cortegiu de cămile încărcate cu ramuri și frunze de palmieri; văzindu-le cum urcă legânindu-se, printre cimitirurile suspendate și pătrunzind încoșitor prin ulicioare intortochiate, s'ar părea că sunt adevărate grădină ambulante, aducind acestel cetății de pietre cenușii omagiu verdejel lor strălucitoare.

A doua zi, toată lumea își are ramura sa de palmier și de măslin.

Dis de dimineață, unii se indresătă spre satul Bettiphaghe de unde Isus a luat asina și mîzul ei; altii către capela «Tatăl Nostru» situată pe vîrful muntelui măslinilor. Acolo se slujesc liturghii în toate limbile și din lipsă de spațiu se improvizează altare și pe atară.

Steagurile Sfîntel Fecioare flutură în vîzduh la răsăritul soarelui, iar mii de credincioși în genunchi se roagă cu ardoare.

Slujba terminată mulțimea secoară spre Erusalim purtind ramurile stîlpărilor și cintind osanale. Pe urmă toți se întorc spre Sfîntul Mormânt pentru a asista la binecuvîntarea ramurilor și a lua parte la serbarea Florilor.

In tot cursul zilelor următoare mișcarea crește neconitenit.

Cele mai variate cortegiuri se formează la cele patru părți ale orașului; procesiunile de diferite rituri se întîlnesc pe străzi, se încrucișează pe pragurile diferitelor sanctuare, se perindează pe dinaintea acelorași altare rivalizind în ardoare și pompă.

Se roagă în toate limbile și dialectele, se îmbrăcă în cele mai variate vesminte: de la mantaua cenușie cu crucea roșie a pelerinului francez pînă la alba fustanelă a cipriotilor; dela șalvaril sirienilor pînă la mantaua cerchezilor cu cartusierile pe piept și pumnalele la briu. Căscii albi, pălării cu flori, fetru și paie, umbrele de mătase, trătinerizează cu tulpanele ori șepciile muncilor ruși și sărmânele batiste prătuite ale tărancelor rușe contrasteză cu barișuri aurite ale temelilor din Bethleem, descendențe ale creștînilor, care pășesc mindre și svelte lăsind să fluture după ele voalurile lor de fecioare biblice.

Aproape toți pelerinii ruși profită de repausul dintre două sărbători pentru a se duce la Iordan și a se scălda în apă sfântă. Mulți se duc pe jos — după cum a venit — cu picioarele în velite în zdrunjă și cismele lor de șapte poști atîrnate de briu. Altii mai cu dare de misă, popii, iașu cite un măgar pe care încalcă între un pachet de luminări de ceară și unul de ramuri; altii însă, mai ajunși de bătrînete și slabî se în-

UN GHIGHERL CONSTANȚEAN.

(Pe melodia „Gigerl-marsch”)

Ia, priviți, mă rog un tip

important :

E un doctor cam berbant,
Puițin cral, cam strengar,
Cu damezele-l galant,
Cind il cată 'n buzunar.

Iar cind le dă tiroi,
Cu ochelari pe nas,
Le-aruncă cite-un pol
La fie-care pas,
Ar vrea ca, la moment,
In brațe să le ia,
Nu-i frică de belea,
Căci e băiat levent.....

Sacrament !

Si politică el face,
O întoarce cum îl place,
Azi conservator pur-sang
Miine liberal de rang.

Principii, cinsti și demnitate
La dinsu-s vorbe seci și umflate.
„Ce e în mintă, nu e minciună”
E căldura lui ceea mai bună

In totdeauna !

Saroglu

undă în niște lăzī purtate de 2 catiri și legate
între ele de cîte un altar portativ.

Deasupra acestor palanchine improvizate nu
se văd de cîte sărmâne figuri galbene, încrețite,
în cari lucesc numai niște ochi mari de visio-
nar; sau vre-o mină de schelet ținând un lung
șir de mătăniș, cari se lovesc cadențat de lem-
nul cutiei după ritmul catirului.

Astfel călătoresc prin pustiurile Judeei, prin
drumurile stincoase și muntoase fără pompă,
fără veșminte și cruci strălucitoare, umili și
simpli, cortegiul tunebri și trist, dar vădind
întrînsi o evlavie și credință fără margini.

Din cind în cind, pentru a ajuta pe cel mai
obosiți se intonează cîte un psalm, și aceste
voi mistice și grave aduc pentru un moment
în acest clar peisajul din orient, acea melancolie
brumosă a nordului.

La fintina Sultaniei se odihnesc un moment.
Îmbucă fiecare cîte o bucată de cojă din plinea
natală, uscată de mai multe săptămâni, inghită
vre-o cîteva picături de Kvas, din tigva sa. Însă
drumul prin valea focului devine din ce în ce

mai greu, mai penibil. Însăși catirii pășesc cu
greutate și se clatină la fiecare pas.

Spre seară se opresc la Ierichon în fața mun-
telui unde Isus s'a pregătit pentru martirul său.
Tot muntele este minat și străpuns de pesterile
pustnicilor cari trăesc aci nutrindu-se ca și Sf.
Ion cu miere sălbatică și cu lăcuste. Fiecare
și-aprind luminările deluicoane. Văzut de de-
parte noaptea s'ar părea o cestă de licurici în
jurul unui mușuroi.

După un mic repaos se pun din nou la drum.
Numai de cîte însă se distinge în noaptea în-
stelată, colo jos la dreapta, ceva ca o pavăză
înfundată în nisip — e Marea Moartă — și în-
ainte după o pădure de tamarineri, o șopâră
mare, gălbuie și leneșe: acesta este Iordanul,
fluviul sacru. Toți rușii intonează un imn de
landă, cad în genuchi și sărută tărmurile bine-
cuvintate.

Intr'o clipă se ridică corturile, se așeză al-
tarul, se aprind torțele și iată de odată se aude
un clopot.

Toți se ridică își ia legătura cu bagaje și se
precipită după tușuri, corturi etc. de unde
revin complet transformati cu picioarele goale,
îmbrăcați numai într'o cămașă albă lungă — lin-
toliu pregătit — cu un bonet de mort pe cap.
Fiecare ține cîte-o luminare în mână, ie altă
candelele și icoanele strălucesc. Arhidiacoul și
preotul în vesimintele lor aurite intonează rugă-
ciuni, apoi binecuvîntă fluiul sacral. După a-
ceiai, convoiul spectrelor scoboară și unul cîte
unul intră în riū și se scufundă de 3 ori.

De pe mal, purtătorii de torțe aruncă în flu-
viu bucăți de lemn aprins, cari dau acestei scene,
acestei păduri de tamarineri, acestor unde gal-
bene și agitate, așezor pelerini în haine de
strigoi un nu știu ce aspect fantastic.

In Joia mare, toată lumea s'a reîntors la E-
rusalin. In acea zi toți se duc afară din ziduri
pe colina Sionului, spre o veche clădire în care
se zice că Isus a adunat pe Ucenicii săi pentru
Cina cea de taină. Astăzi a fost transformată
în moschee și intrarea creștinilor e interzisă

Cu toate acestea se ridică altare chiar îngă-
zidul clădirii sacre și credincioșii îngenui îm-
prejurul lor, pe morminte musulmane.

Adoua zi, Vinerea mare, toate prăvăliile se
închid, străzile pînă atunci așa de populate se
golesc iar clopotele sună neincedat.

Sub conducerea cîte unui călugăr diferitele
grupuri se îndreaptă spre Sfîntul Mormint. Se
începe prin ultimile scene ale Pătimirei; Calvarul
se continuă în fața capelelor Agoniei, a celor
șapte dureri, în fața Pietrei Mir lui, spre a termi-
na cu o pompă și splendoare magnifică în
fața chiar a Sfîntului Mormint. La fiecare sta-
țiune un călugăr poliglot se urcă pe o piatră,
soclu, treaptă ce găsește la îndemînă și vor-
bește multimei în șapte limbi: Franțuzește,
neamțește, italienește, spaniolește, englezete, a-
rabește și grecește.

Fiecare credincios ține în mână o faclie de
ceară și luminele acestea purtate sub boltile în-
tunecoase luminează tantastic toată această în-
grămadire de costume de toate formele și nuan-
țele din toate țările, toate aceste figurî din toate
raselor lumei.

După ameazi, toți se scoboară spre grădina
Gethsemani de unde se întorc pe Calea Durerii.

Mulți pelerini se îmbracă cu rasă și și pun
cenușe în cap.

Altii, îmbrăcați în mantale albe, cu cîte o
coroană de spină pe frunte, duc în spate cîte-o
cruce grea.

Cîte de impresionați sunt aceștia cu frunțele sin-
gerinde, cu părul lung filofind, cu ochii în ex-
tas!

In Simbăta Paștelor se serbează la Eru-
salim o sărbătoare unică, la care nu iau parte de cîte
popoarele ortodocse.

Aceasta e sărbătoarea Focului Sacru, numită
astfel fiindcă o scîntie adusă de un înger ne-
văzut scoboară din cer după rugăciunea unui
Archereu, Episcopul Focului.

Acesta pătrunde în chioșcul Sfîntului Mor-
mint cu două luminări stinse în mână, și după
un minut le prezintă aprinse poporului, prin
două găuri din zidul Mormintului.

Instituită, după cîte se spune — din primele
timpuri ale Creștinismului, această ceremonie a
păstrat în cursul veacurilor teatru pompa și bi-
zantină. Se zice, că se iartă toate păcatele ace-
luiu care rănește și și aprind luminarea delă
aceste două facilă sacre. E leane de înțeleș ce
afuență colosală de pelerini cari își dispută a-
ceastă prețioasă lumină sfintă: Rușii, Grecii,
Sirbii, Români, Bulgarii, Armenii, Sirienii, Al-
banezii, fiecare cu cîte-o luminare compusă din
33 de fețile înpletite (virsta lui Christos). Fie-
care din de dimineață (a venit să-și ocupe un
loc. În sfîrșit spre ameazi Episcopul sosește și
pătrund în Sf. Mormint, pe cînd un dublu cor-
tegiu de preoți greci și armeni se rănduiesc de
ambele părți cîntind imnurile focului.

O grije palpitană planează în biserică: Dacă
Focul nu se va scobori?

Dar iată că apare deodată pe ambele găuri
ale Mormintului, presintat de mlinile Episco-
pale

O gălăgie de nedescris se produce care însă
repede se pierde, și multimea se repede să a-
prindă luminările. Năvala este așa de mare, așa
de impetuosa în cît, cu toate baionetele lor,
soldații turci sunt în neputință de a respinge
multimea pelerinilor.

Intr'o clipă toate torțele sunt aprinse. Bise-
rica se asemănă unei mări aprinse, unor valuri
onduloase de foc.

Episcopul și preotul săi fac de trei ori ocolul
Sfîntului Mormint apoi ca o vizină miraculoasă ei disper după porțile de aur.

De odată însă, tumul opac al celor peste șase
miile de luminări, învăluie totul și nu se mai
distinge nimic nicăi în sus nicăi în jos.

Adoua zi, ziua Paștelui, toate clopotele sună
toate stindardele flutură, nori de tămîie și mi-
resme se ridică spre cer, iar toți pelerinii cîntă
unison: „Christos a înviat».

Erusalimul e în fierbere, căci Paștele e o săr-
bătoare pentru toți, chiar și pentru Arabi, cari
pun în această zi anul lor nou. Din zoril zilei
străzile sunt invadate de o multime de toate fe-
turile, toți veseli, toți fericiți.

Pornesc cu ouă roșii, cozonaci fructe purtate
de cotetari ambulanți. Cortegiul se formează, iar
de sus, femeile arabe te stropesc cu apă par-
fumată.

Procesiunea se îndreaptă spre Golgota pe cînd
altele se scoboară.

Slujbele se țin lanț Abia una e terminată și
alta începe.

Miine toți vor pleca: Miine totul se va î-
spravi și deci toți se grăbesc, toți pun zor să se
roagă; fiecare ar vrea să-și umple ochii, sufletul,
inima, de imagini pioase, de amintirile
fără de seamă ale Sfîntului oraș.

R O M A N I A

COMISIUNEA INTERIMARĂ A COMUNEI URBALE CONSTANȚA

PROCES-VERBAL

Sedința extraordinară dela 11 Aprilie 1907

Membrii prezenți domniș: Cristea Georgescu, președinte; Ion Sântu, vice-președinte; George D. Benderli, Atanase Rainof, Grigorie M. Grigoriu, membrii.

Domnii membri fiind prezenți în unanimi-
tate, sedința se deschide la orele 3 jum. p.m.
sub președinția D-lui Cristea Georgescu, pre-
ședinte.

I. D-șa, spune Comisiunei, că în conformi-
tate cu art. 51 din legea pentru organizarea
Comunelor Urbane, a delegat pe d. membru
Atanase Rainof, cu îndeplinirea actelor de
Stare Civilă și cu conducerea în genere a
Oficiului de Stare Civilă al comunei și cum
această delegație este subordonată apro-
bării Comisiunel Interimare, roagă comisiunea
pentru aprobarea ei.

Comisiunea aprobă această delegație.

II. D-l Președinte, roagă comisiunea să nu

measă doil membrul din alinul ei în comisiunea de licitații prevăzută de art. 49, din legea pentru organizarea comunelor urbane.

In urma consfătuirilor ce au avut loc se numesc d-nii membrul Grigorie M. Grigoriu și George D. Benderli.

III. D-l Președinte, prezintă comisiunel procesul verbal No. 3893 din 907, prin care se constată rezultatul licitației ținută la primărie în ziua de 24 Martie a. c., pentru aranjarea băilor de mare de la Mamaia și celor din golful străzii Marcu Aureliu, pe un perioadă de 3 ani, începând dela 1 Iunie 1907.

Comisiunea văzind că prețul oferit la licitație în sumă de lei 8490 anual nu este avantajos comunel, în unanimitate decide să nu o aproba, publicindu-se o nouă licitație și numai pe un perioadă de 2 ani.

IV. D-l Președinte supune în deliberarea Comisiunel Interimare, statele de adaos și scădere pe semestrul Octombrie 1906, pentru diferențele dărbi către comună, întocmite de serviciul de constatare al comunel, și roagă pentru aprobarea lor, adăogind că, după cum rezultă din referatul D-lui Contabil al Comunei, aceste state sunt întocmite în regulă, cînd bine adiționate și atît adaosurile cît și scăderile sunt sprijinite pe acte bine justificate.

Comisiunea examinind cu deamănuțul aceste state și actele ce le însoțesc, le aprobă cu sumele următoare și anume :

A D A O S E

Exercițiul 1904/905	prestații	lei 25.00	
	Firme	5.00	30.00
1905/906	Taxa 45 la sută	3.30	
	Prestații	60.00	
	Firme	5.00	68.30
1906/907	Taxa 25 la sută	7734.80	
	45 la sută	149.75	
	Prestații	6177.50	
	4 la sută asupra hotelurilor	403.80	
	5 la sută asupra restaurant	733.50	
	Firme	170.00	
	Trăs. de spec.	280.00	
	Cărute	423.00	
	Biciclete	20.00	
	Cai de ham	50.00	
	Servitorl	96.00	
	cu liv.	200.00	16677.95
	Gunoae	539.00	16776.25

S C A D E R I

Exercițiul 1902/903	Taxa 45 la sută	lei 10.85	10.85
1903/904	4 la sută	39.71	
	Firme	10.00	
	Cărute	136.00	
	Prestații	193.00	380.71
1904/905	Taxa 4 la sută	39.71	
	5 la sută asupra restaurantelor	125.85	
	Firme	120.00	
	Cărute	264.00	
	Biciclete	30.00	
	Prestații	1150.00	
	Servitorl	12.00	1741.56
	Taxă 2 la sută	3.00	
	4 la sută	39.71	
	5 la sută asupra restaurantelor	333.10	
	Gunoae	13.60	
	Firme	215.00	
	Trăsuri	120.00	
	Cărute	330.00	
	Biciclete	42.00	
	Prestații	2345.00	
	Servitorl	36.00	3477.41
1906/907	Taxa 2 la sută	686.90	
	4 la sută	159.30	
	4 la sută asupra hotelurilor	58.00	
	5 la sută asupra restaurantelor	242.75	
	Gunoae	541.90	

.	.	Firme	260.00
.	.	Trăsuri	455.00
.	.	Cărute	54.00
.	.	Biciclete	120.00
.	.	Prestații	4875.00
.	.	Teasuri, linuri	700.00
.	.	Cal de lux	100.00
"	"	Cal de ham	90.00
		Totalul scăderilor	8342.85
			13853.38

Inainte însă de ridicarea ședinței d. Președinte împreună cu d-nii membri Atanase Rainof și Gr. M. Grigoriu, declară urgență asupra următoarelor chestiuni și în unanimitate se decide să se rezolve în ședința de azi:

Urgent V. Asupra petițiunel măcelarilor din oraș, înreg. la No. 4523, din 9 Aprilie a. c., prin care cer ca să se urce prețul cărneli cu 10 bani la kilogram.

Pentru a cunoaște prețul cărneli din diferite orașe mai mari din țară, d. președinte supune comisiunel adresele diferitelor Primării, ale orașelor de reședință primite la primărie în luna Februarie a. c. și din care se constată că prețul cărneli de vacă variază între 80 și 1 leu kilogramul.

Comisiunea intermară după ce discută asupra cestiunel, comparind diferențele prețurilor

din celelalte orașe, decide ca să se vină carne pe piețele orașului cu următoarele prețuri:

1. Un leu Kgr. de 1000 gr. carne de vacă calitatea I.
- 2 Optzecl (80) bani Kgr. carne de vacă calitatea II.
3. Cincizeci (50) bani Kgr. carne de vacă calitatea III.
4. Optzecl (80) bani Kgr. carne de miel, oaie sau berbec.
5. Un leu 10 bani Kgr. carne de vitel : și
6. Un leu Kilogramul carne de porc.

VII. Comisiunea Interimare, înfiind în discuție cestiunea Cuartierului destinat pentru diferite ateliere de ferărie și lemnărie, decide ca aceste locuri să se închirieze pe termen de trei ani, începând d. la 1 Aprilie a. c. și cu prețul de 50 bani anual de fiecare metru patrat, astfel după cum au fost închiriate și mai înainte.

VIII. D-l Președinte roagă Comisiunea de a fixa și prețurile cu cari se vor închiria trotuarele ocupate cu mese și scaune în timpul verii în fața diferitelor stabilimente de comerț ca : cofetării, berării și cafenele etc.

Banca Plugarului Român din CONSTANȚA

Domnilor Acționari,

Conform art. 23 primul aliniat din statutul Băncii Plugarului Român, noi consiliul de Censori, am făcut cuvenita inspecțione operațiunilor acestel instituționi, încheiate pe seara de 31 Decembrie 1906, pe care le am găsit esacte și în perfectă concordanță cu registrele.

Bine-văză, vă rugăm Domnilor Acționari aprobă Bilanțul și Contul de profit și pierderi încheiate pe seara de 31 Decembrie 1906, dind cuvenita descărcare Consiliul de Administrație de gestiunea primului an 1906.

Censori: S. Dan, I. Lică, I. Adam.

BALANȚA DE VERIFICARE in seara de 31 Decembrie 1907

Pagina	Denumirea compturilor	Debit	Credit	SOLDURI	
				DEBITOARE	CREDITOARE
2	ACTIONARI	200.000	—	200.000	—
6	ACȚIUNI	200.000	—	200.000	—
14	Subscriitori acționari	92.000	—	40.015	—
20	Acțuni subscrise	51.985	—	40.015	—
26	CASSA	85.373.50	85.332.30	41.20	—
40	Efecte de primire	65.823.70	16.028.50	49.795.20	—
51	Diversi creditori	105	—	105	—
54	D. C. COMISION	118.15	2.265.95	2.147.80	—
60	CAPITAL	51.985	—	51.985	—
66	Mobilier	1.686.05	—	1.686.05	—
68	Cheltuieli generale	7.013.15	968	6.045.15	—
73	Diversi debitori	2.002.25	—	2.002.25	—
78	Depozit general	585.30	—	585.30	—
80	Diversi depositari	585.30	—	585.30	—
82	Dependenți spre fructif.	10.030	17.368.15	7.338.15	—
85	Avans pe produse	2.006.10	—	2.006.10	—
	Lei	518.623.20	518.623.20	302.176.25	302.176.25

COMPTUL DE PROFIT ȘI PERDERI

31 Decembrie 1906

Cheltuieli generale făcute de la înființare până azi conform listei de la Bilanț.	In total Lei	6.045.15
		6.045.15

Director, H. I. Dimitriu

Beneficiile rezultate din operațiuni, D. C. Com.	Lei	2.147.80
Rest acoperit din capital	"	3.897.35

Comptabil, Traian Ionescu

Comisiunea interimara, după deliberările următoare chirie anuală :
Leu 1 pentru cele din partea de sus a orașului.

VIII. D-l Președinte prezintă Comisiunii Interimare petiția D-lui Alex. I. Ananiade, procuratorul doamnelor Sofia G. Luzi și Sofia S. G. Luzi, din 8 Aprilie a. c., prin care retrage oferta dată la primărie în privința vînzării locului, proprietatea mandantelor d-sale, situat pe Boulevardul „Elisabeta Regea”, în interesul deschiderel Stradă Vinătorilor în bulevard și roagă comisiunea să se pronunțe asupra acestei cestiuni.

Comisiunea în urma retragerii acestei oferte, în act și decide să se restituie numițiu mandatar toate actele depuse.

Alte cestiuni ne mai fiind la ordinea zilei sedință se ridică la orele 7 p. m.

CARNETUL AGRICULTORULUI

APRILIE

Viața la cimp. — Se scoate vitele la păsune. Se începe pusul porumbului, cartofilor, semințatul inului, cînepei, speciei de nutreț și zahăr. Se grăbă holdele, dacă au prins scoarță peste iarnă și se seamănă trifoiul în ele. Se plivesc, pe cît este cu puțință, holdele doboruți. Să se dea odată pe săptămână saroșilor și să se jugănească armăsarii, taurii și vieri.

Pomicultura. — Se udă pomii plantați toamna și primăvara; se termină cu altoitul pomilor, ca piersici, caiști, etc. și cu săditul pămîntului în pepinieră. Se aşterne un strat de păsări pentru a ține umezeala. Se termină plantația și cu facerea butașilor și marcotelor.

Viticultura. — Se urmează cu dezgropatul și se începe arăcitură și cercuitul (incordatul) viet. Se dă prima sapă, care trebuie făcută cît mai adincă și să se măruntească bine pămîntul, căci în luna aceasta este bătătorit de ploile și de zăpada din timpul iernii.

Tot în această lună se plantează în școală altoit săcuții în luna trecută.

Piscicultura. — În luna aceasta se face populararea cu pește pe toată întinderea heleztaelor, pe un timp liniștit. Continuarea strinerelor ouălor de broască. Tot în luna aceasta se depun icrele de lipan, de lostriță, de șalău și de știucă; crapul începe și el să-si depună icrele. Tot în luna aceasta încep și hoții de pește, cără trebuesc supraveghiați.

INFORMATIUNI

Conform dispozițiunilor novei legi asupra organizării corpului de avocați, Duminecă 8 Aprilie a avut loc alegera consiliului de disciplină al corpului de avocați din județul Constanța. Alegera a fost prezentată de d. procuror G. Boteanu.

Au fost aleși : decan, d. Ion Roman ; membru în consiliul de disciplină, d. G. Benderli. Pentru al doilea membru declarându-se balotaj, a avut loc o a doua alegeră în ziua de 15 corent, cind a fost ales d. A. Rainof.

In ziua de joi, 19 Aprilie și Duminecă, 22 Aprilie, se vor face excursiuni de plăcere dela București la Constanța și Constantinopole cu vapoarele S. M. R., cu prețurile reduse de 50 la sută.

S'a mai făcut următoarele numiri în administrația acestui județ :

D. D. Demetrescu, subprefect al plășei Hirsova în locul d-lui Șt. Dumitrescu, demisionat.

D. H. Badulescu primar la Mangalia, în locul d-lui S. Petrescu demisionat.

D. D. Bujilă subrevizor școlar, în postul creat din nou.

D. Gr. Tîban, copist pe lingă prefectura județului.

Noul vapor al S. M. R. „Dacia”, construit la chantierile dela St. Nazaire, și urmează a sosii în port în luna Iunie a. c.

Revizorul școlar prințun ordin circular, pune în vedere dirigintilor școlilor din județ, ca pe viitor să renunțe de a mai pune pe elevi să reciteze, în diferite serbări școlare, anecdotă populare versificate, prin care se ridiculează preoții, militarii, și diferite neamuri, cu care conviețuim, pe cără vreme literatura românească dispune de atât de multă frumoase și înaltătoare.

Salonul de coafură al d-lui Hristu Eftimidi a adus, cu ocazia Serbărilor, un nod transport de articole de toaletă, perfi de tot felul, pe care le pune în consumație, pentru clientii săi, în prețul costului lor.

Seria de articole în cheștiunea sindicilor și corporațiunilor de meseriaj va fi încheiată în numărul viitor.

D. Ion Coraș, grefier al Tribunalului local, va trece secretar la primăria de Constanța, în locul d-lui I. Adam demisionat.

Achiziția făcută în persoana acestui funcționar integră și mai presus de orice laudă.

Teatrul de varietăți „Terasă” se redeschide în ziua de 22 corent, cu o trupă și un repertoriu foarte ales.

BIBLIOGRAFII

A apărut **Textul Codului Civil** din 1 Decembrie 1865, cu modificările din 15 Martie 1906, de M. A. Dumitrescu, în editura **Librăriei Nouă**, calea Griviței 78, București.

Prețul unui exemplar 12.50.

A apărut, în editura librăriei Leon Alcalay, București, **Legea pentru organizarea Corpului de Avocați din 1907**.

Prețul unei broșuri 50 bani.

R OMÂNIA
PRIMĂRIA COMUNEI CONSTANȚA
COMISIUNEA INTERIMARĂ

PUBLICAȚIUNE

No. 2427 din 13 Aprilie 1907

Prețul esit la licitația ținută în ziua de 24 Martie a. c. pentru arendarea noilor stabilimente de băi de mare de la Mamaia, compuse din 112 cabine și 80 cabane rulante, cum și a celor din oraș situate în Golful Marcu Aureliu, compuse din 29 cabine și 40 cabane rulante. — neaprobindu-se de Comisiunea Interimara în ședință de la 11 Aprilie curent, se publică spre cunoștință generală că, pentru arendarea acestor stabilimente de băi, se va ține o nouă licitație în localul acestei primării, în ziua de Sîmbătă 28 Aprilie curent, orele 4 p. m.

Arendarea se face pe termen de 2 ani, începînd dela 1 Iulie 1907.

Licitatiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 72-83 din legea asupra contabilității generale a statului. Supra oferte nu se primește.

Concurenții spre a fi admisi la licitație va depune o garanție de 3000 lei în numerar sau efecte garantate de Stat, care va servi și ca garanție definitivă.

Condițiile de arendare se pot vedea în cancelariile Primăriei în toate zilele și orele de lucru.

Președinte, Cristea Georgescu

p. Secretar, D. Perjescu

Farmacia „VICTORIA”

POMPEI G. CIUPERCESCU (BRAILA)

Fest clasic expert al Vîntur Brailei

Str. Carol No. 9 colț cu str. Comercială

vis-a-vis de festul local al Blăzni de Sfant

CONSTANȚA

Medicamente, pansamente, specialități, parfumerie, cauciucuri etc., din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Laborator special pentru preparația pudrelor, prafuri de dinți, Eau de Cologne, parfumuri, specialități etc., chiar după cererea clientilor.

Recomand în special distinsel mele cliente.

Pasta dentifrice „Aphrodita” ultima creație în domeniul dentifricelor, neconținând creă. Cu răță dințil fără a-i zgâria, disolvă piatra fără a ataca malul, desinfecțiază energetic gura, lăsind după spălare un parfum suav. Un borcan elegant 1 leu, 5 borcane 4 leu.

Apă de „Aphrodita”, care prin calitățile ei neintrecușăcăută ste, a fi preferată tuturor asemenea similare. În stare concentrată servă ca anestezie în dureri de dinți. Sticla 1-25.

Cremă pentru unghii „Aphrodita” pentru întreținerea și curățirea unghiielor, dându-le o culoare roz vie naturală și un luciu strălucitor, parfumind și mină. Doza 1 leu.

EAU DE COLOGNE distilație quadrupă specială. 5 litri kilo.

Esență pentru preparat în casă Eau de Cologne. 1 dosă pentru 1 litru 2 leu.

Cornalin distrugătorul bătăturilor. Vindecare sigură în cîteva zile. Doza 1 leu.

Gonoryl „Ciupercescu”. Remediu sigur și discret. Vindecă scurgerile cele mai rebele în cîteva zile. Doza 6 leu.

Singurul depozit al acestor preparate, pentru toată țara.

Expediție promptă în provincie, contra mandat poștal, atât a preparatelor de mai sus cît și a orice alte medicamente, trimișindu-se rețeta.

Serviciul special pentru distribuția la domiciliu.

De vânzare o prăvălie, construcție în piatră, cu beciu, hrubă de 12 metri, cu locuință și dependințe, așezată pe șosea într-un sat din nemijlocita apropiere a Constanței. A se adresa direcționii ziarului.

Mobile

LA

Consum

Deschizînd de curînd un magazin de mobile, în

STR. CAROL, sub firma

LA CONSUM

pentru a mi formă o clientelă proprie m'am decis a vinde **numai pentru un scurt timp**

14 bucăți mobile

numai cu 175 lei

NU PIERDEȚI OCAZIUNEA

HOTEL ȘERBANESCU

STR. II IUNIE

○ ○ Sub administrația insuși a proprietarului ○ ○

OFERĂ CAMERE BINE MOBILATE

DE O CURATEME SUPERIOARĂ

SI CU PRETURI MODERATE

Vizitatorii pot găsi în acest hotel o găzduire înîșită

V. S. PAPAZIAN
MARE MAGAZIN de BIJOUTERIE și CEASORNICARIE
„La Principesa Elisabeta”
Strada Carol No. 32 CONSTANȚA Strada Carol No. 32

Am onoare, a aduce la cunoștință Onor. Public, că am deschis un Magazin asortat cu un mare assortiment de bijuterii, cu petre de brillant, diamant, zmarald, perle și turcoasă, precum: *Cercei, broșe, brățări, inele* pentru bărbați și *inele secesion* pentru dame, *ace pentru cravată, butoni* toate după ultima inventiune.—Asemenea bijuterii se găsesc gata totdeauna în magazinul meu.—Fiind că posed un stoc însemnat de *petre prețioase*, sunt în poziție de a confectiona din nou orice bijuterie, după comandă și după dorință onor. client, cu aur de 14 și 18 carate, precum și din *platină și argint*.—Lucrez *inele* de orice lățime, cu monograme gravate în florii.—Am gata și confectionez din nou *inele pentru logodnă*, lucrate din aur de calitatea pe care o va alege Onor. client.

Mare Expoziție de Ceasornice din cele mai renumite fabrici din Europa

Ceasornice de aur, argint, oxidat și nikel, de diferite mărimi, pentru dame, domnișoare și bărbați.

Lanțuri de ceasornice pentru dame și bărbați, de aur de 14 și 18 carate, marcate și lucrate după cele mai noi desenuri și ultima inventiune. Coliere de aur și argint, pentru dame și domnișoare, cu diferite brelocuri.

Lanțuri de double, argint și nichel pentru dame, dore și bărbați. Pendule secesion pentru perete, de diferite mărimi, din cele mai bune calități, care se întorc la 8 și la 15 zile odată. Ceasornice de masă și pentru birou cu diferite garnituri, ultimele noutăți. Ceasornice cu diferite muzici și deșteptătoare.

Ultimă inventiune.—Ceasornice regulatoare, care se întorc la 400 zile odată.—Mare alegere de tabacheri, port-țigări și degăzători de argint curat și marcat cu diferite gravuri și petre fine. Tabacheri, port-țigări, chibritelnice și notițe cu creioane de alpaga.

Bastoane de abanos și din lemn englez cu minere de argint curat și marcat.—Bastoane cu minerul de alpaga.

Grandioasa Expoziție de Argintării

Diferita servicii complete pentru dulceață, pentru cafea, pentru ceai și lăzu, lucrate după ultima noutate din fabrica Wittenberg din Germania.

Bogat assortiment de tricouri lăzăre și după cele mai noi inventiuni.

Multe și bogătă colecție de tot ce se atinge de această branță.

Brice, eșui și căștige din renomata fabrică J. Novil & Sohn Scheiflik din Anglia.

Cumpăr ori-ce bijuterii și argintării cit de scumpe.—Primesc din toate articolele atingătoare de această branță, a le repara și a le confectiona din nou.

Bogat assortiment de cadouri pentru logodne, nunți și sf. Sărbători.

Rog pe Onor. public și Onor. clientelă, la vizita magazinului meu, unde se vor convinge de frumusețea și soliditatea mărfurilor, precum și de prețurile cele mai estime, cu care m-am decis a vinde.

Cu toată stima. **V. S. PAPAZIAN**
 M. este brevetat în Giuvaergie

GEORGE RIGNALL

Constanta, Str. Mercur 1

SE GASESC

PLUGURILE

CELE MAI SOLIDE

CELE MAI SISTEMATICE

ȘI CELE MAI EFTINE

SEZONUL anului 1906

P. SAPIRA

Furnisitor al Curții Regale

CADOURI pentru LOGODNE
CEASORNICARIE

și BIJUTERIE
DE INCREDERE
EXPOZIȚIE PERMANENTĂ

COLECTURA A LOTERIEI

REGATULUI ROMAN

MARE ATELIER DE REPARAȚII

Săpunul de LAPTE de CRIN

Mare „UICAL de LEMN”

de Bergmann & Co. Dresda

Este și va rămâne judecându-se după certificatele de multumire co primesc zilnic cel mai eficace dintr-un săpunul. Medicinale contra Pistruielor Prezugună și peștrii a obținu o piciliu moale și trănsafirie.

Bucata 1.50.

Deposit la Drogueria Medicinal Alex. Helmholtz Constanta, sub hotel Regal

LIBRARIE-PAPETERIE

DEPOZIT DE ZIARE

Tipografia D. NICOLAESCU-Constanta

Piața Independenței, stradale Carol și Traian.

Asortată cu caracterile cele mai noi și moderne, cum și mașinile cea mai nouă inventie. Este în măsură a executa tot felul de lucrări atingătoare de această artă, în diferite formate, limbi și culori, cu ceea mai mare acurateță, exactitate și promptitudine.

Atelier special de Legătorie de Cărți și Incadrare de Tablouri

Execută cele mai elegante și plăcute lucrări.

CEL MAI MARE și BINE ASORTAT MAGAZIN DE

Librarie și Papetarie

Tipografia Dimitrie Nicolaescu, Constanța